

Motion till riksdagen

1988/89:Ub250

av Barbro Sandberg och Sigge Godin (båda fp)

Utbildningen i teckenspråk

I Sverige finns ca 150 barn, som inte har möjlighet att kommunicera med sina föräldrar på föräldrarnas språk – teckenspråket. Därtill kommer ca 600 barn, som är syskon till döva barn. Dessa familjer är en minoritet i det svenska samhället och bör därför få samma möjligheter till språkundervisning som övriga språkliga minoriteter.

Språkets betydelse för personlig utveckling och mänsklig kommunikation är väl befast hos såväl allmänheten som forskare. Språket ger utveckling genom att vi kan uttrycka tankar, känslor och idéer. Genom teckenspråket nås full personlig utveckling och skapas rika mänskliga kontakter.

I årets budgetproposition föreslås att en ny anslagspost införs för att täcka utgifterna för ett studiesocialt stöd till föräldrar med döva eller gravt hörselskadade barn, som vill delta i teckenspråkskurser.

Vi anser att detta är ett steg i rätt riktning. Man måste dock se familjen som en helhet, föräldrar, barn och syskon. Det är viktigt att också syskon kan kommunicera med varandra. I propositionen sägs att stödets slutliga utformning bör ytterligare övervägas. Vi anser att man i det arbetet bör ha med syskonen till döva eller gravt hörselskadade barn och deras möjlighet till teckenspråksundervisning.

Hemställan

Med hänvisning till vad ovan anförs hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförs om teckenspråksundervisning för syskon till döva barn.

Stockholm den 21 januari 1989

Barbro Sandberg (fp)

Sigge Godin (fp)

